

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/410/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112223182
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4112223182.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpený: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi: G. Q., bytom N. XX, U., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený: JUDr. Ambróz Motyka, advokát so sídlom Ul. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie sumy 331,94 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 10C/184/2013-130 zo dňa 16. decembra 2015, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) a tým, že návrhom doručeným súdu dňa 13.07.2012 sa navrhovateľ domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým žiadal odporcu zaviazat' na zaplatenie 331,94 eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa vo veci vydal dňa 27.10.2014 rozsudok, ktorým žalobu zamietol a odporcovi ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Na základe odvolania vedľajšieho účastníka v časti náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 8Co/260/2015-123 zo dňa 30.06.2015 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec v tejto časti vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Po preštudovaní trov konania uplatnených vedľajším účastníkom mal súd za to, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v predmetnej veci nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súd, nakoľko z rozhodovacej činnosti súdu bolo zrejmé, že vedľajší účastník zastúpený advokátom hromadne vstupuje do porovnateľných vecí, pričom v písomných podaniach vznáša všeobecne formulované (prakticky formulárové) námietky premlčania, aktualizované len o údaje odporcov a údaje o individualizácii pohľadávky. Navyše vo svojich podaniach uvádza, aby súd rozhodol a konal v jeho neprítomnosti a ospravedlnil jeho neúčast' na pojednávaniach. S poukazom na uvedené sa zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom vo veciach, ktoré spolu napíňajú charakteristiku tzv. hromadných vecí, javilo sa ako odporujúce rozumnosti, a teda ako zneužitie práva na právnu ochranu a malo za následok, že súd musel konštatovať neúčelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka. Na základe uvedeného nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal včas odvolanie vedľajší účastník. Dôvodil tým, že pozornosť súdu ušlo, že v prejednávanej veci vedľajší účastník nevzniesol námietku premlčania, ale namietať navrhovateľom uplatnenú zmluvnú pokutu a poukázal na skutočnosť, že zmluvná podmienka, od ktorej si navrhovateľ uplatňoval svoj nárok bola judikovaná ako neprijateľná. Uznal, že súd návrh zamietol z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal svoj nárok, ale ak by aj navrhovateľ doložil do

súdneho spisu požadované písomnosti, súd by musel pristúpiť k zamietnutiu návrhu s poukazom na argumenty vedľajšieho účastníka. Zdôraznil, že súdny spor nevyvolal on, ale len reagoval na nedôvodný návrh navrhovateľa, pričom nevedel, akou inou právnou argumentáciou mal reagovať na obsahovo totožné návrhy navrhovateľa. Dodal, že zo skutkového stavu veci vyplýva, že vedľajší účastník vo vyjadrení zo dňa 23.07.2013 namietal navrhovateľom uplatnenú pohľadávku, pričom toto vyjadrenie bolo náležité a vecné a v súvislosti s ochranou práv ním podporovaného účastníka aj účelné. Poukázal na to, že Združenie je bezmajetné, nemá potrebné materiálne ani personálne zázemie, preto je odkázané na pomoc advokátov. Záverom poukázal na viacero rozhodnutí Krajského súdu v Nitre. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že navrhovateľovi uloží povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového a odvolacieho konania v sume 134,30 eur.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka podané nebolo.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a prihliadajúc i na prípadné vady konania pred súdom prvého stupňa majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1 a 3 OSP) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa ust. § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že navrhovateľ dňa 13.07.2012 podal na súde prvého stupňa návrh, ktorým sa domáhal voči odporcovi zaplata sumy 331,94 eura s príslušenstvom titulom nezaplata faktúry za služby poskytované právnym predchodcom navrhovateľa (Slovak Telekom, a.s.) na základe Zmluvy o pripojení. Elektronickým podaním so zaručeným elektronickým podpisom doručeným súdu prvého stupňa zo dňa 27.06.2013 oznámil vedľajší účastník svoj vstup do konania na strane odporcu (č.l. 21 spisu), súčasne požiadal o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami. Na základe námietky prípustnosti vedľajšieho účastníctva podanej navrhovateľom súd prvého stupňa uznesením č.k. 10C/184/2013-40 zo 01.08.2013 pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/441/2013-75 zo dňa 20.12.2013. Súd prvého stupňa vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 10C/184/2013-104 zo dňa 27.10.2014, ktorým žalobu zamietol a odporcovi ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Na základe odvolania vedľajšieho účastníka v časti náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 8Co/260/2015-123 zo dňa 30.06.2015 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec v tejto časti vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Následne súd prvého stupňa vydal napadnuté uznesenie.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odvolací súd konštatuje, že účastníci konania majú právo byť v konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Odvolací súd mal z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporcu dobrovoľne vstúpil do konania, pričom nekontaktoval odporcu a nepoznal ani predmet konania. Vedľajší účastník ako i v iných obdobných prípadoch vstúpil do predmetného konania a uplatnil si nárok na náhradu trov právneho zastúpenia bez poznania aktuálneho stavu konania (či stále prebieha alebo bolo právoplatne skončené), či predmetu súdneho konania. Vzhľadom na cieľ a úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva, preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Odvolací súd mal za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie všeobecnej plnej moci advokátovi na svoje zastupovanie v neznámom

počte vecí nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľov, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní, do ktorého vstupuje automaticky vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Odvolací súd v súvislosti s nepriznaním náhrady trov konania (právneho zastúpenia) vedľajšiemu účastníkovi uvádza, že v danom prípade nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Teda nie je vylúčené právne zastúpenie vedľajšieho účastníka - združenia na ochranu spotrebiteľov, avšak trovy tohto zastúpenia treba v každom konaní posudzovať z hľadiska účelnosti ich vynaloženia, nakoľko účastníkovi (i vedľajšiemu) konania patrí len náhrada trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Pokiaľ nemal vedľajší účastník na strane odporcu (bez kontaktovania odporcu) o veci žiadne informácie (návrh žiadal doručiť po vstupe do konania), nemožno v prípade jeho právneho zastúpenia vzhľadom na účelnosť tohto zastúpenia, keď svoje právne zastúpenie v konaní mal posúdiť až podľa znalosti konkrétnej veci a prípadnej neschopnosti kvalifikovaného konania prostredníctvom svojich zástupcov (členov, zamestnancov). Vychádzajúc z uvedeného, preto odvolací súd nevzhliadol trovy vedľajšieho účastníka spojené s jeho právnym zastúpením v konaní za účelne vynaložené. Združenie na ochranu práv spotrebiteľov by malo svoju činnosť, pre ktorú vzniklo, vykonávať primárne prostredníctvom svojich zástupcov (členov, zamestnancov) a teda jeho činnosť by nemala spočívať len v tom, že udelí všeobecné plnomocnenstvo advokátovi (advokátskej spoločnosti), ktorý bude suplovať činnosti prináležiace združeniu.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol s poukazom na § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a navrhovateľovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnil a ani mu žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.